

امکان دسترسی آنها را به آدرس‌های خاص محدود نمایند و مدت زمان ارتباط آنها را مدیریت کنند.

استقرار است که از تکالیف قطعی حکومت محسوب می‌شود.

اما وظیفه شرعی و قانونی والدین نسبت به حضانت و تربیت فرزندان مسئولیت‌هایی را مستقیماً و مستقلاً متوجه آنان می‌کند. کسب علم و آگاهی نسبت به کاربردها و قابلیت‌های فضای مجازی اولین گام لازم در انجام وظایف تربیتی محسوب می‌شود. بدیهی است اعمال نظارت و کنترل بر محیط ناشناخته ناممکن است. لذا آموختن و به روز شدن و به روز ماندن از شروط ضروری برای موفقیت والدین در تربیت فرزندان است.

همان‌گونه که پیشتر نیز ذکر شد، اگر چه عدم حضور فیزیکی والدین در محیط خانواده یکی از چالش‌های اساسی در راه تربیت فرزندان تلقی شده است، اما به نظر میرسد فضای مجازی ماهیتاً منکر این چالش باشد. جهان در فضای مجازی، جهان وصل است و عدم حضور در آن اختیاری است. برای برقراری ارتباط محدودیتی نیست. حتی بیش از گذشته زمینه ارتباط همه اعضای خانواده فراهم است.

خدمات ارائه‌شده در فضای مجازی، امکان کنترل و نظارت را تا حدود زیادی برای والدین تضمین میکند. این امکان وجود دارد تا والدین از هر کلیدی که روی رایانه زده میشود، مطلع شوند و آدرس‌هایی

که فرزندان به آنجا مراجعه میکنند رؤیت شوند. هر آنچه را که روی

صفحه مانیتور رایانه فرزندشان ظاهر میشود، بطور همزمان مشاهده کنند. امکان دسترسی آنها را به آدرس‌های خاص محدود نمایند و مدت زمان ارتباط آنها را مدیریت کنند.

زمان و مکان، دیگر به عنوان محدودیت بر سر راه ارتباط مطرح نیستند. تنوع روش‌های ارتباطی به صورت متن، صوت و تصویر، ظرفیت تعامل را مضاعف ساخته است. ارتباط با همه صورت جمعی و یا خصوصی قابل تعریفند. ایجاد یک شبکه خانوادگی روی بستری امن، با همه ظرفیتهای شبکه‌های اجتماعی، میتواند محیطی مناسب برای تعاملات خانوادها قلمداد شود.

از سوی دیگر خدمات ارائه‌شده در فضای مجازی، امکان کنترل و نظارت را تا حدود زیادی برای والدین تضمین می‌کند. این امکان وجود دارد تا والدین از هر کلیدی که روی رایانه زده میشود، مطلع شوند و آدرس‌هایی که فرزندان به آنجا مراجعه میکنند رؤیت شوند. هر آنچه را که روی صفحه مانیتور رایانه فرزندشان ظاهر می‌شود، بطور همزمان مشاهده کنند. امکان دسترسی آنها را به آدرس‌های خاص محدود نمایند، مدت زمان ارتباط آنها را مدیریت کنند و از آنان در برابر تهدیدهای این فضا محافظت و در مجموع محیطی امن و مطمئن برای رشد و تعالی بیشتر فرزندانشان فراهم کنند.

با این شرایط، آیا فضای مجازی را نباید به عنوان یک فرصت بی نظیر در اختیار بشر تلقی کرد؟

عنوان محدودیت بر سر راه ارتباط مطرح نیستند. تنوع روش‌های ارتباطی به صورت متن، صوت و تصویر، ظرفیت تعامل را مضاعف ساخته است. ارتباطها به صورت جمعی و یا خصوصی قابل تعریفند. ایجاد یک شبکه خانوادگی روی بستری امن، با همه ظرفیتهای شبکه‌های اجتماعی، میتواند محیطی مناسب برای تعاملات خانوادها قلمداد شود.

از سوی دیگر خدمات ارائه‌شده در فضای مجازی، امکان کنترل و نظارت را تا حدود زیادی برای والدین تضمین میکند. این امکان وجود دارد تا والدین

از هر کلیدی که روی رایانه زده میشود، مطلع شوند و آدرس‌هایی که فرزندان به آنجا مراجعه میکنند رؤیت شوند.

هر آنچه را که روی صفحه مانیتور رایانه فرزندشان ظاهر میشود، بطور

همزمان مشاهده کنند. امکان دسترسی آنها را به آدرس‌های خاص محدود نمایند، مدت زمان

ارتباط آنها را مدیریت کنند و از آنان در برابر تهدیدهای این فضا محافظت و

در مجموع محیطی امن و مطمئن

برای رشد و تعالی بیشتر فرزندانشان فراهم کنند.

با این شرایط، آیا فضای مجازی را

نباید به عنوان یک فرصت بی-

نظیر در اختیار بشر تلقی کرد؟

سؤیترها:

* امام سجاد«ع»:

حق فرزندت بر تو این است که

بدانی وجود او از توست و

نیک و بدهای او در این دنیا

به تو ارتباط دارد. بدانی که

در سرپرستی او مسئولی، موظفی

فرزندت را با آداب و اخلاق پسندیده پرورش

دهی، به رفتار خود در تربیت فرزندت توجه کنی.

* خدمات ارائه‌شده در فضای

مجازی، امکان کنترل و نظارت را تا حدود زیادی برای والدین تضمین

میکند. این امکان وجود دارد تا والدین

از هر کلیدی که روی رایانه زده میشود، مطلع شوند و آدرس‌هایی که فرزندان به

آنجا مراجعه میکنند رؤیت شوند. هر آنچه را که روی صفحه مانیتور رایانه فرزندشان ظاهر میشود، بطور همزمان مشاهده کنند.

خدمت به خلق خدا، مانع سقوط انسان

آیت الله حسین مظاهری

واجبات و اعمال عبادی، با معبود خویش رابطه داشته باشند و ثانیاً به واسطه انفاق، با مخلوقات خداوند رابطه برقرار سازند؛ یعنی هرچه دارند، برای خود و دیگران بخواهند و خدمتگزار خلق خدا باشند. اعمال دینی، به هم پیوسته و تفکیک ناپذیرند مطلبی که توجه جدی می‌طلبد این است که اعمال دینی، به هم وابسته‌اند و از انسجام و پیوستگی ذاتی برخوردارند؛ به این معنا که امکان ندارد کسی ادعای ایمان یا تقوا داشته باشد، ولی عمل به بخشی از دستورات دینی را به سایر دستورات ترجیح دهد. احکام و اعمال اسلام عزیز، مثل دانه‌های تسبیح در کنار هم و به هم پیوسته است و در عمل نمی‌توان بعضی از دستورات را از سایر دستورات و موازین شرعی تفکیک کرد. قرآن کریم می‌فرماید:

«أَفْتُمُونَنَ بَعْضَ الْكِتَابِ وَ تَكْفُرُونَ
بِبَعْضِ مَا جَزَأُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ
إِلَّا حَزِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَ
مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ» [۵]

یعنی آیا شما به پاره‌ای از کتاب ایمان می‌آورید و به پاره‌ای از آن کفر می‌ورزید؟ پس جزای هر کس از شما که چنین کند، جز خواری در زندگی دنیا چیزی نخواهد بود، و روز رستاخیز ایشان را به سخت‌ترین عذابها باز برند، و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست. اقامه نماز، اهمیت به نماز شب، روزه، حج، عمره، مشهد و کربلا و به طور کلی رابطه با خداوند متعال و اهل بیت «سلام‌الله‌علیهم»، بسیار مطلوب است و ثواب دارد، اما کافی نیست و دوشادوش این رابطه، باید به اندازه توان به رابطه با مردم و خدمت به خلق خدا اهمیت داده شود. حتی از روایات فهمیده می‌شود که ارزش و ثواب خدمت به خلق خدا، بسیار برتر و والاتر از اعمال عبادی نظیر حج و عمره است: «قَضَاءُ حَاجَةِ الْمُؤْمِنِ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ حَجَّةٍ مُتَقَبَّلَةٍ بِمَنَاسِكِهَا» [۶] برآوردن حاجت مؤمن برتر است از هزار حج مقبول با همه آدابش. در خصوص ترک اعمال دینی و عذاب ناشی از آن نیز، پیوستگی مورد اشاره وجود دارد. به بیان روشنتر، همان‌طور که ترک رابطه با خداوند و بخصوص ترک نماز، مذموم است و انسان را جهنمی می‌کند، ترک رابطه با مردم و خودداری از انفاق و خدمت به خلق خدا نیز مورد نکوهش شدید قرآن و عترت واقع شده و سرانجام آن جهنم و عذاب‌های آن است: «وَ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ» [۷] یعنی آدم خودخواه و خودگرا که فقط به فکر خود است و با داشتن توان به دیگران رسیدگی نمی‌کند، جایگاهی جز جهنم و چاره‌ای جز چشیدن عذاب دردناک آن نخواهد داشت. بی تفاوتی نسبت به قانون مواسات، کفر عملی است کفر، اقسامی دارد و یک قسم آن، کفر عملی است؛ به این معنا که اگر کسی در عمل به دستورات دینی کوتاهی کند، از نظر عملی کافر است. این

یکی از موانع سقوط انسان که از نظر قرآن کریم در ردیف نماز است، خدمت به خلق خداست. اساساً آیات نورانی قرآن بر انفاق و نماز توأمان تأکید می‌ورزد، به گونه‌ای که در آیات متعددی، در کنار تأکید بر اقامه نماز، بر رسیدگی به مخلوقات و دستگیری از بندگان خدای تعالی پافشاری کرده است. خداوند متعال در آیات ابتدایی سوره بقره، پیش از هر چیز، قرآن کریم را هدایتگر متقین برمی‌شمرد و سپس با تعریف متقین، به نماز و انفاق به عنوان دو مانع مهم سقوط انسان اشاره می‌فرماید. در واقع این آیات شریف می‌فرماید که قرآن هدایتگر متقین است و متقین کسانی هستند که به خداوند، پیامبر، معاد، امام زمان و بالأخره به غیب ایمان دارند. به عبارت دیگر متقین کسانی هستند که از نظر زیر بنا و پایه اعتقادی، محکم و استوارند و علاوه بر آن، به نماز و انفاق نیز اهمیت ویژه می‌دهند. به عبارت رساتر، خداوند متعال اجازه نمی‌دهد نمازگزاران واقعی و خدمتگزاران به خلق او، سقوط کنند. ائمه طاهرین «سلام‌الله‌علیهم» و بویژه در زمان حاضر، قطب عالم امکان حضرت ولی عصر «ارواح‌فداه» در بن بست‌ها دست او را می‌گیرند و او را از خطر گمراهی و انحراف می‌رهانند. جایگاه متعالی خدمت به خلق خدا در تعلیم دینی خدمت به خلق خدا، در فرهنگ تعلیم قرآن و عترت، ارزش و ثواب فراوانی دارد. حتی در روایات، دستگیری از دیگران و گره گشودن از مردم، نسبت به برخی اعمال عبادی نظیر حج یا عمره مستحب، از ثواب والاتری برخوردار است. مرحوم کلینی در کتاب شریف کافی روایتی از امام صادق «سلام‌الله‌علیه» نقل می‌کند که حقیقتاً بهت‌آور است. ابان بن تغلب می‌گوید: از امام صادق «سلام‌الله‌علیه» شنیدم که فرمودند: هرکس خانه خدا را طواف کند، خداوند عزوجل شش هزار حسنه برای او می‌نویسد و شش هزار گناه از او می‌آمرزد و شش هزار درجه به وی عطا می‌فرماید و شش هزار حاجت از او برآورده می‌سازد. سپس فرمودند: «گره‌گشایی از کار یک مؤمن، ده برابر این طواف فضیلت دارد!» [قضاء حاجة المؤمن أفضل من طواف و طواف حتى عد عشرًا]. [۲] نظیر این روایت، در کتب روایی فراوان یافت می‌شود و حاکی از جایگاه ویژه و بی‌نظیر خدمت به خلق خدا، در تعلیم دینی است. اهل معرفت و اولیای الهی ارزش و فضیلت خدمت‌رسانی به مخلوقات را درک می‌کنند و از این جهت، اگر یک شبانه روز خدمت به خلق خدا نکنند، گویا گم کرده‌ای دارند. امیرالمؤمنین «سلام‌الله‌علیه» در راه، به یک پیرمزد مسیحی برخوردند که گدایی می‌کرد. آن حضرت تعجب کردند و معنای تعجب ایشان این است که به او رسیدگی کردند و او را از گدایی نجات دادند. اما بعد با یک تشری فرمودند: وقتی جوان بود از جوانی او کار کشیدید و حالا کار رسیده به جایی که گدایی می‌کند؟ [۳] معصومین «سلام‌الله‌علیه» تا این اندازه حتی به فکر اهل کتاب بودند، چه رسد به فکر مسلمانان. رابطه با خداوند و رابطه با بندگان او، دو بال پرواز آدمی برای صعود و پیشرفت معنوی و در واقع برای پرواز، محتاج دو بال است: رابطه با خداوند و رابطه با مردم. کسی که از رابطه با خداوند، منهای رابطه با مردم، بهره گیرد، مرغ یک بال است و نمی‌تواند حرکت کند. چنانکه اگر با مردم رابطه داشته باشد و در برقراری رابطه با خداوند کوتاهی کند، قادر به پرواز و حرکت نخواهد بود. آیات بسیاری در قرآن کریم وجود دارد که بر لزوم برقراری این دو رابطه یا برخورداری از این دو بال پرواز با جملاتی نظیر: «يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ» و «مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ» پافشاری دارد. [۴] یعنی کسانی که قصد دارند به سعادت و رستگاری دست یابند و در دنیا و آخرت تعالی و تکامل روحی و معنوی داشته باشند، باید اولاً از طریق نماز، روزه، حج، خمس، زکات و سایر

موضوع در باره قانون مواسات نیز صادق است؛ یعنی همان‌طور که اگر کسی راجع به نماز بی تفاوت باشد، کافر است، هرکس بتواند خدمتی به خلق خدا بکند و بی تفاوت باشد نیز کافر عملی محسوب می‌شود. چنین کسی عاقبت به خیر نخواهد شد و علاوه بر این که گناهکار است، عاقبت او و نسل او، به سقوط می‌انجامد، زیرا از قانون مواسات به عنوان مانع سقوط، استفاده نکرده است و از این گذشته، اهل بیت «سلام‌الله‌علیهم» را رنجانده است. راوی می‌گوید امام صادق «سلام‌الله‌علیه» در مینا برای ما منبر رفته بودند. در وسط منبر فرمودند: ای شیعیان ما چرا این قدر خون به دل ما می‌کنید؟ کسی در وسط جلسه بلند شد و گفت یابن رسول الله! ما چه کردیم؟! ما شیعیان شما هستیم و شما را قبول داریم و دوست داریم. حضرت فرمودند: خود تو چند روز قبل که از عرفات به منا می‌آمدی، به یک آدم پیاده برخورد کردی که خسته شده بود و به تو گفت مرا پشت سر خودت سوار کن. تو می‌توانستی و نکردی و دل بیغمبر و دل ما را خون کردی! اقسام خدمت به خلق خدا خدمت به خلق خدا، اقسامی دارد که در ادامه به شرح برخی از آنها می‌پردازیم: قسم اول: بر اساس بیان نورانی قرآن کریم که می‌فرماید: «وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْنُونَ»، هرکسی باید به اندازه وسعتش، از آنچه دارد، به دیگران هم در خوراک، پوشاک، مسکن و ازدواج کمک کند. یعنی اگر می‌تواند، باید شام شب به یک فقیر را بدهد و یا بالاتر، جهیزیۀ یک دختر را تأمین کند یا خانه برای ازدواج یک زوج تهیه کند و بالاخره اگر می‌تواند باید یک درمانده را از درماندگی نجات دهد و اگر توان هیچ کمکی ندارد، باز هم به اندازه توان، حتی به اندازه یک خرما باید به دیگران کمک کند: «لَيُنْفِقَنَّ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ» [۸]. بر اساس این آیه شریفه، هرکس به هر اندازه که می‌تواند باید اتفاق کند. متأسفانه در بین مردم مشهور شده است که هنگام افطار، یک سینی خرما دست می‌گیرند و به دیگران تعارف می‌کنند و تصور می‌کنند که افطاری داده‌اند که با این کار، خودشان را فریب می‌دهند. این کار مطلوب است و ثواب دارد، اما خرما دادن برای کسی است که هیچ چیزی ندارد و به همین اندازه می‌تواند به دیگران رسیدگی کند. اما کسی که بیش از این توانایی دارد، باید به اندازه توان خویش اتفاق و رسیدگی کند. به قول حضرت امام «رضوان‌الله‌علیه»، اگر کسی بداند دیگری شام شب ندارد، باید شام خود را بین خود و او قسمت کند. ایشان می‌فرمود: اگر من بدانم همسایه‌ام گرسنه است، باید عباي خود را بفروشم و او را از درماندگی نجات دهم. حتی اسلام عزیز از مسلمانان می‌خواهد که به همان اندازه که به خانه، زندگی و رفاه و ازدواج دختر و پسر خود می‌اندیشند، به فکر دیگران هم باشند. یعنی مسلمان واقعی و شیعه حقیقی کسی است که فرقی بین پسر و دخترش و پسر و دختر همسایه نگذارد. قسم دوم، گره گشودن از کار مردم است که اگر از قسم اول مهمتر نباشد، کمتر نیست. گره‌گشایی می‌تواند با مال، زبان، قدم و یا قلم انسان صورت پذیرد و همه صور آن لازم، مفید و مطلوب است. مثلاً انسان ببیند دیگری چک دارد و

اگر نتواند مبلغ آن را بپردازد، آبرویش می‌رود؛ زندان می‌رود یا مشکلات دیگری پیدا می‌کند. در این هنگام، باید گره کار این شخص را باز کند. اگر می‌تواند باید با طلبکار صحبت کند و از او مهلت بگیرد، وگرنه هرکاری می‌تواند باید انجام دهد که مشکل آن شخص حل شود. این قسم از قانون مواسات را نیز به صورت جدی از مسلمانان و بویژه شیعیان خواسته‌اند. ابان بن تغلب نقل می‌کند که در خدمت امام ششم «سلام‌الله‌علیه» در خانه خدا طواف می‌کردم. یک نفر مرا صدا کرد و من جواب او را ندادم، در دور دوم طواف مجدداً مرا صدا کرد و پاسخ او را ندادم. امام صادق «سلام‌الله‌علیه» فرمودند: مگر تو را صدا نمی‌زند؟ گفتم آری یابن رسول الله! گفتند: شیعه است؟ گفتم: آری شیعه است و از من درخواستی دارد. فرمودند: چرا درخواست او را اجابت نمی‌کنی؟ عرض کردم یابن رسول الله! در خدمت شما مشغول طواف هستم. فرمودند: طواف را رها کن و به سوی او برو. [۹] بنابراین همه وظیفه دارند گره‌گشایی مشکلات هم‌دیگر باشند و کوتاهی در این زمینه، کفر عملی و گناه بزرگی است، ولی گناه بزرگتر و مصیبت دردناکتر آن است که انسان، گره‌ی روی گره دیگران ببندد. چنین کسی و فرزندان او بعید است عاقبت به خیر شوند و سقوط آنان حتمی است. قسم سوم قانون مواسات که بسیار حائز اهمیت است، احترام به شخصیت انسان‌هاست. همه انسان‌ها شخصیت دارند و ما باید همین‌طور که برای خود شخصیت قائلیم، برای دیگران هم شخصیت قائل باشیم و مواظب باشیم که به کسی بی‌احترامی نکنیم. بی‌احترامی به دیگران، گاهی منجر به مفاسد عجیبی می‌شود که جبران‌ناپذیر است. مثلاً گاه اتفاق می‌افتد که پدر خانواده در اثر عصبانیت، به فرزندش بی‌احترامی می‌کند و آن فرزند در اثر این بی‌احترامی و تحقیر، عقده‌ای می‌شود و چه بسا دین خود را از دست می‌دهد. جوانی به من می‌گفت: نماز نمی‌خوانم؛ برای اینکه پدرم با توهین مرا وادار به نماز خواندن می‌کرد. برخورد تحقیر آمیز و همراه با اهانت آن پدر موجب کفر فرزند شده است. البته نماز نخواندن نیز توجیه نمی‌پذیرد و بسیار غلط است. زن و شوهر، باید در خانه احترام هم‌دیگر را حفظ کنند، مخصوصاً در حضور فرزندان باید برای یکدیگر احترام بیشتری قائل باشند. اهانت، تحقیر، کوبندگی و کلمات رکیک نباید در زبان آدمی باشد، چه در خانه و با اعضای خانواده و چه هنگام معاشرت با مردم کوچه و بازار. زبان انسان اگر نیش و کنایه داشته باشد و به دیگران آزار برساند، در قیامت، مثل مار دجار او می‌شود. زبان رکیک انسان را به جایگاه پستی می‌رساند و حتی او را از صف مسلمانان جدا می‌سازد. قسم چهارم از قانون مواسات که از اقسام قبلی مهمتر است، دفاع از دیگران است. مسلمانان وظیفه دارند از جان، ناموس و آبروی یکدیگر دفاع کنند. هنگامی که یک مسلمان در جلسه‌ای حضور دارد و مشاهده می‌کند غیبت کسی شروع می‌شود، واجب است از او دفاع کند و واجب است که مانع ادامه غیبت شود و الا گناه همان غیبت کننده را دارد. از نظر همه فقها، فرقی بین غیبت کننده و آنکه غیبت را می‌شنود و دفاع نمی‌کند نیست. اگر نمی‌خواهد غیبت بشنود، باید دفاع کند و اگر نمی‌خواهد یا نمی‌تواند دفاع کند، لااقل باید ناراحت شود. دفاع از ناموس مردم، دفاع از جان مردم و مهمتر از آن دو، دفاع از آبروی مردم نیز واجب است. آبروی مردم خیلی مهم است و مسلمان باید علاوه بر آنکه خودش باعث آبروریزی دیگران نمی‌شود، از آبروریزی اشخاص دیگر نیز جلوگیری کند.

پی‌نوشت‌ها:
 [۱]. بقره، ۱-۳. ۲. کافی، ج ۲، ص ۱۹۴. ۳. تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۲۹۲. ۴. ربک، بقره، ۳، ۸۳، ۱۱۰، ۱۷۷ و ۲۷۷؛ نساء، ۱۶۲؛ مائده، ۱۲ و ۵۵؛ أعراف، ۱۵۶؛ انفال، ۳؛ توبه، ۷۱ و ۱۸؛ نمل، ۳؛ لقمان، ۴ و ... ۵. بقره، ۸۵. ۶. امالی الصدوق، ص ۲۳۷. ۷. توبه، ۳۴. ۸. طلاق، ۷. ۹. کافی، ج ۲، ص ۱۷۱.

نمایش شریف برشی از زندگی يك سردار

خلاصه فیلم:

می‌کنند و حمید پس از تماس با عوامل آنها در شهر وارد باند آنها می‌شود. از طرفی کاوه و افراد تحت امرش برای آزادی گروگان‌ها اقدام می‌کنند که به دلیل لو رفتن نقشه، عملیات متوقف می‌شود. کاوه با توجه به این وضع تدابیری

<«شور شیرین» از آذر ماه ۱۳۵۹ در جاده سنندج - سقز با اسارت جمعی از مردم در مینی‌بوس به دست گروهک ضالۀ حزب دموکرات آغاز می‌شود. داستان فیلم برشی کوتاه از دوره فرماندهی شهید محمود کاوه در کردستان در ابتدای جنگ تحمیلی است، زمانی که گروهک دموکرات و ضدانقلاب به عنوان مزدور در خدمت حزب بعث عراق بودند.

شاید بتوان گفت که شهدای کردستان چون خود کردستان مظلوم و مهجور مانده‌اند. بعد از سال‌ها سکوت سینمایی در این باره، مجدداً کردستان مظلوم سوژه اصلی یک فیلم پاک، بی‌آلایش و ساده قرار گرفته است.

حمید (رضا رویگری) افسر بازنشسته گارد شاهنشاهی در قبل از انقلاب به همراه همسر و دو فرزندش در اوایل جنگ از تهران راهی سقز است تا در جشن عقد پسر بزرگش پوریا که سرباز ارتش است با دختر پرستاری (شبیم قلی‌خانی) شرکت کند. در بین راه مینی‌بوسی که با آن عازم هستند به کمین گروهک دموکرات برخورد می‌کند و سرنشینان آن به گروگان گرفته می‌شوند. با بازرسی حمید، عکسی از پوریا و محمود کاوه فرمانده سپاه منطقه با لباس نظامی به دست دموکرات‌ها می‌افتد و موجب می‌شود فرمانده آنها علی‌یار که سرگرد گارد شاهنشاهی بوده است، با گروگان گرفتن زن و فرزندانش حمید، وی را برای همکاری با گروه خود تحت فشار قرار دهد. او به حمید می‌گوید ۱۵ روز مهلت دارد تا به کمک عوامل آنها در شهر سقز هر طور شده کاوه را از سر راه بردارد، در غیر این صورت زن و

در چند سال اخیر شاهد ساخت چند سوژه تجزیه‌طلبانه از دو فیلمساز کرد به نام‌های بهمن قبادی و جمیل رستمی بودیم اما برای نخستین بار طی حداقل پانزده سال اخیر در این فیلم به صورت واقعی و به دور از شعار به مسئله کردستان و گروه‌های تجزیه‌طلب دموکرات و کومه بخوبی پرداخته شده است.

فرزندانش را هرگز نخواهد دید.

حمید به ناچار می‌پذیرد و پیاده راهی سقز می‌شود. پس از ملاقات با پوریا و محمود، با مشورت کاوه نقشه‌ای برای مقابله با گروهک‌های ضدانقلاب طرح

می‌اندیشد تا تمامی مقرهای نظامی از جمله پایگاه دکل بنفشه که مقری مهم در دست ارتش است بیشتر محافظت و کنترل شوند، اما با تمام این تلاش‌ها گروهک دموکرات به این پایگاه حمله می‌کند و تمامی افراد آن را به شهادت می‌رساند و سپس به جنایت و مُثله کردن اجساد شهدا می‌پردازند و این در حالی است که بنی‌صدر فرمانده کل قواست و از رسیدن مهمات و انجام عملیات در منطقه جلوگیری می‌کند. کاوه با اطلاع از این موضوع و حضور در پایگاه دکل بنفشه و دیدن اجساد مثله شده شهدا، تصمیم به انجام عملیاتی هماهنگ با ارتش علیه گروهک‌ها می‌گیرد و در این عملیات حسابشده، یکی از افراد بانفوذ آنها به نام خسرو را به اسارت می‌گیرد. حمید نیز به دلیل مهارت بالا در نشانه‌گیری و تیراندازی در این عملیات بسیار مؤثر ظاهر می‌شود. پس از اسارت خسرو، علی‌یار برای کاوه پیام می‌فرستد که حاضر به مبادله خسرو با تعدادی از افراد اسیر شده کاوه است، کاوه می‌پذیرد، اما به شرط آنکه خسرو با تمام اسرای نظامی و غیرنظامی در دست آنها مبادله شود. علی‌یار شرط این کار را حضور شخص کاوه در هنگام معاوضه اسرا بدون سلاح، تعیین می‌کند تا با انجام تله‌ای او را به دام بیندازد.

در سکانس پایانی شاهدیم که کاوه بدون سلاح به همراه دو نفر دیگر و خسرو برای مبادله اسرا به محل قرار می‌روند و شخصی به نام زینال از افراد

اهل سنت نیز دشمن هستند. آنها حتی ماموستای روستا را کشته و مسجد را به آتش می‌کشند و جنازه او را به آتش می‌سپارند. آنها به قرآن بی‌احترامی می‌کنند و به ناموس مردم نظر دارند. سربازان اسیر را اعدام می‌کنند و دختران روستاییان را می‌ربایند و به قتل و غارت مردم می‌پردازند. آنها علقه کشور دوستی، میهن دوستی و دین باوری ندارند و به همین جهت وابسته به بیگانگان هستند. این فیلم بخوبی ماهیت این گروه‌ها را برای مخاطب جوان که آن روزها را ندیده روشن می‌کند و به صورت منطقی برای مخاطب جوان تجزیه‌طلبی این گروه‌ها را جا می‌اندازد.

به نظر می‌رسد اردکانی پس از ساخت هر فیلم سینمایی گامی به جلو برداشته و سیر صعودی را طی کرده است. در سالن سینمای جشنواره فجر، هیچ تماشاگری دیده نشد که صدلی خود را ترک کند. لحظه به لحظه، داستان به اوج خود نزدیک شده و این در شرایطی بود که مخاطب احساس خستگی نمی‌کرد.

فیلم «شور شیرین» یکی از پاک ترین فیلم‌های سی‌امین جشنواره فیلم فجر بود. این فیلم سالمترین فیلم دفاع مقدسی این جشنواره نیز بود. متأسفانه فیلم‌های دیگر عموماً ضدجنگ و دفاع مقدس بودند. خط فیلمنامه خوب و داستان آن قابل قبول است. اوج و فرودها و نیز منحنی اترکشن و جذابیت داستان نیز قابل قبول است. به نظر می‌رسد اردکانی پس از ساخت هر فیلم سینمایی گامی به جلو برداشته و سیر صعودی را طی کرده است. در این فیلم لحظه به لحظه، داستان به اوج خود نزدیک شده و مخاطب احساس خستگی نمی‌کند.

تیم سازنده «شور شیرین» همان تیم «به کبودی یاس» است که زندگی شهید برونسی را روایت می‌کرد. داستان پایان فیلم پایان رشادت‌های شهید کاوه نیست و احتمالاً ما باید منتظر ساخت قسمت‌های بعدی شهید کاوه نیز باشیم چرا که او سرانجام در سال ۱۳۶۵ و در عملیات کربلای دو در منطقه عملیاتی حاج‌عمران به شهادت رسید. اردکانی در این فیلم به یک بلوغ و پختگی رسیده است. به طور کلی می‌توان گفت «شور شیرین» یک فیلم شریف است. این فیلم به آرمان‌های رزمندگان توهین نکرده و به حماسه آنان در کردستان می‌پردازد. این پروژه یک کار بی‌ادعاست و ما می‌توانیم صداقت را در جای جای این فیلم مشاهده کنیم، اما این فیلم نقطه ضعف‌هایی نیز دارد که به صورت خلاصه به آن می‌پردازیم:

چرا از خلوت‌های شهید، سخنی به میان نمی‌آید؟ کل حماسه شهید کاوه و نبوغ او به ماجرای معدن سنگ و نه بیش از این اکتفا می‌شود. به نظر می‌آید این خود یک نقص برای فیلم است.

نکته دیگر اینکه اشاره

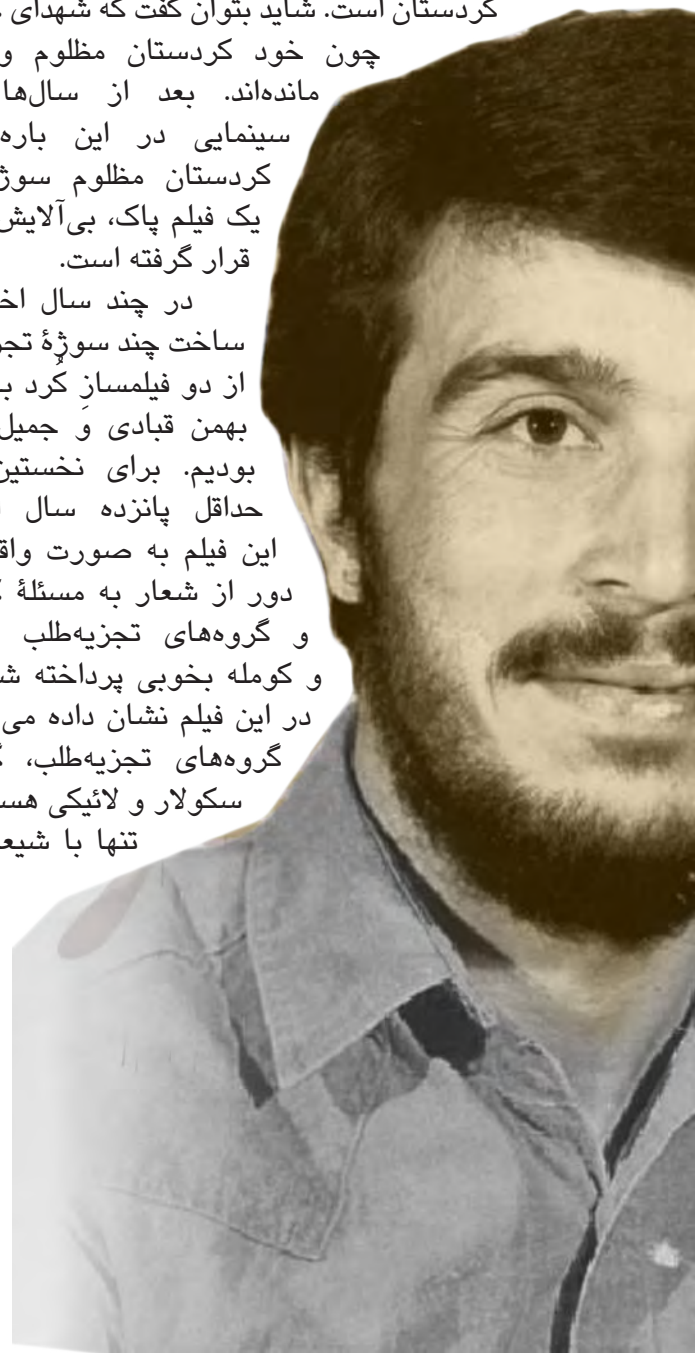
علی‌یار با تمام اسرا در محل حضور دارند که در هنگام انجام مبادله، زینال به کاوه می‌گوید که باید خودش هم تسلیم شود، زیرا اطراف محل قرار، در محاصره نیروهای آنهاست و در صورت تسلیم نشدن کاوه، همه آنها کشته می‌شوند. کاوه یک دست خود را بالا می‌برد و به زینال می‌گوید که اگر خوب اطراف را بنگرد می‌بیند که کل منطقه در محاصره نیروهای اوست و آنها در تله بزرگتری گیر افتاده‌اند. در این هنگام شلیک تیری توسط حمید از سلاح دوربین‌دار که چوب پرچم سفید رنگ در دست خسرو را هدف قرار می‌دهد، زینال را وادار به تسلیم می‌کند و این در حالی است که همسر و فرزندان حمید نیز در میان اسرای مبادله شده قرار دارند و حمید به سوی آنها می‌رود.

نقد فیلم

«شور شیرین»، پنجمین فیلم بلند سینمایی ۳۵ میلی‌متری جواد اردکانی است. او به غیر از فیلم‌های سینمایی، ساخت چند سریال را نیز در کارنامه خود دارد. این فیلم درباره زندگی شهید کاوه از سرداران هشت سال دفاع مقدس در کردستان است. شاید بتوان گفت که شهدای کردستان

چون خود کردستان مظلوم و مهجور مانده‌اند. بعد از سال‌ها سکوت سینمایی در این باره، مجدداً کردستان مظلوم سوژه اصلی یک فیلم پاک، بی‌آلایش و ساده قرار گرفته است.

در چند سال اخیر شاهد ساخت چند سوژه تجزیه‌طلبانه از دو فیلمساز کرد به نام‌های بهمن قبادی و جمیل رستمی بودیم. برای نخستین بار طی حداقل پانزده سال اخیر در این فیلم به صورت واقعی و به دور از شعار به مسئله کردستان و گروه‌های تجزیه‌طلب دموکرات و کومله بخوبی پرداخته شده است. در این فیلم نشان داده می‌شود که گروه‌های تجزیه‌طلب، گروه‌های سکولار و لائیک هستند که نه تنها با شیعه بلکه با

می‌شود یکی از آرزوهای کاوه این بود که روزی بتواند شهر بوکان را از دست این گروهک‌های خبیث نجات دهد. بوکان در همان سال‌های ۱۳۶۱ یا ۱۳۶۲ از دست این گروهک‌ها بیرون می‌آید، اما از حماسه فتح بوکان در این فیلم چیزی نمی‌بینیم. فیلم در این باره ساکت است، حال آنکه گفته شده بود بوکان باید تصرف شود. به نظر این نیز یک نقص فیلمنامه‌ای است؛ گره‌ای را در فیلمنامه طرح کرده‌ایم حال آنکه نتوانسته‌ایم آن را باز کنیم.

به‌رغم این ضعف‌ها از ارزش «شور شیرین» در جشنواره کاسته نمی‌شود چرا که فیلمی است که با مخاطب صادقانه سخن گفته و از این بابت می‌توان آن را بهترین فیلم دفاع مقدس در جشنواره سی‌ام دانست. بازی بازیگران خوب و فیلمبرداری، بازیگری و کارگردانی متوسط به بالا ارزیابی می‌شود. پایان‌بندی فیلم نیز در اوج اقتدار شهید و نظام به اتمام رسید که قابل تحسین است.

ماه بهمن

ماه بهمن، ماه ایمان، ماه شور

ماه آزادی مردان غیور

ماه با هم همره و هم دل شدن

ماه وحدت یافتن کامل شدن

دیو حاکم بود بر دیوان شهر

اشک می بارید از چشمان شهر

دین چنان رنگی در این کشور نداشت

پیکر شرع و شریعت سر نداشت

شور از دل های مردم دور بود

دور فسق و فتنه بود و زور بود

روزی مردم غم جان گاه بود

نال بود و اشک بود و آه بود

شعر عشق از یاد یاران رفته بود

شور و شوق از روزگاران رفته بود

بیع بفاکال خونها تنگ بود

استان خلق بود دشمنه بود

تا چهار جلیت بود از مردم

با صلابت «مرگ بر کفن کش

ارک بود آنگاه حیدر

در آتش

سرسبز و سوسن

یکسر ایران «مرگ بر طاغوت گفت»

انقلابی اندر ایران در گرفت

نغمه ی «الله اکبر» سر گرفت

درس آزادی گرفتیم از حسین

هم قدم گشتیم با پیر خمین

شب چه شب! فریاد ما تا ماه رفت

صبح دم آمد امام، و شاه رفت

ثبت در تاریخ شد تصویر ما

گوش کن تا بشنوی تکبیر ما

جاودان هستیم ما اندر زمان

گشته ایم اسطوره بر آزادگان

وحدت ما بود شب را روز کرد

ملت آزاده را پیروز کرد

نام ایران تا ابد پاینده باد

سرفراز و سرفراز و زنده باد

سیستم‌ها هوشمند با عاطفه

در این روزگار، هر چه از فن آوری بگویم باورکردنی است.

خلاصه، هوش مصنوعی ما را به عاطفه‌ی مصنوعی و ساخته‌شده به دست بشر، مبتلا می‌کند. در این وقت، رشته‌های جدید مثل روان‌شناسی عاطفه‌ی مصنوعی طراحی می‌شود تا مهارت خویشتن‌داری را به سیستم‌ها بیاموزد.

فکر کن، یک موبایل با عاطفه و زرنگ، شیطونی‌های شما را به دیگران بگوید و یاد بدهد یا کامپیوتر مجله از دست سردبیر عصبانی شده و آنچه شعور و عاطفه‌اش می‌رسد، چاپ کند.

در عصری که سیستم‌های هوشمند، در رایانه، تلویزیون، دوربین، موبایل و... هر روز نو می‌شوند و امکانات عجیب لمسی و غیرلمسی عرضه می‌کنند، می‌توان تصور کرد که زود و در همین جوانی ما، سیستم‌های عاطفی هم ظهور کنند. سیستم‌هایی که عاطفه و حس دارند و احساسات ما را درک می‌کنند و حتی از خودشان عاطفه و حس نشان می‌دهند.

یعنی وقتی می‌خواهید از تلفن همراهتان، نام کسی را حذف کنید که گوشی می‌داند او شما را دوست دارد، جلوی حذف را می‌گیرد و حتی قهر می‌کند و تا ده دقیقه قفل می‌شود که شما عذرخواهی کنید.

یا وقتی تلویزیون تماشا می‌کنید و با همسرتان سر دیدن کانال خاصی یا برنامه‌ی ویژه‌ای بحث می‌کنید، تلویزیون حساس شما طرف خانم را می‌گیرد و اجازه‌ی تغییر کانال نمی‌دهد که هیچ، تصویر سه‌بعدی را برای شما تک‌بعدی پخش می‌کند.

امروز،

روز ما سنتی‌ها نیست

توقع ما زیاد است یا وقت عزیزان مان کم. چندی پیش دلم برای یکی از دوستان قدیمی‌ام تنگ شده بود؛ دوستی که سال‌های کودکی را در کنار او گذرانده بودم و حال، خیلی از او دور شده‌ام. ایشان در یکی از نقاط جنوبی ایران مشغول به کار است. تماس گرفتم تا جویای احوالش شوم. بعد از احوال‌پرسی از ندیدنش و دلتنگی‌ام به او گله کردم. پس از تعارف‌های روزمره گفت: «امروز که دیدن هم‌دیگر نسبت به هم راحت‌تر شده، الحمدلله هر کجا که نگاه کنی حداقل يك سیستم کامپیوتر هست و شما هم در منزل با نصب يك دوربین از طریق اینترنت راحت‌تر می‌شود با هم صحبت کرد؛ البته صحبتی که با دیدار هم همراه است.»

در جوابش چند ثانیه سکوت کردم و بعد خندیدم. گفت: «چرا می‌خندی؟»

گفتم: «عجیب است، این دیگر چه راه‌کاری است که پیشنهاد می‌دهی. ما دیگر برای اجابت يك سنت حسنه که معصومین ما هم سفارش کرده‌اند وقت نداریم و این را هم واگذار کرده‌ایم به اینترنت، در واقع حتی انجام حسنات ما هم باید از طریق چشم دیجیتال باشد، این یعنی زندگی دیجیتال دیگر...» در پایان بعد از خداحافظی، چند لحظه در فکر بودم و با خودم گفتم: «آخه مگه می‌شه و زندگی دیجیتال اجازه می‌ده که دست‌گرمت را بفشارم؟ مگر زندگی دیجیتال اجازه می‌ده که در پارک با هم قدم بزنی و به دیدن جاهای دیدنی شهرمان برویم؟ مگر با این روش می‌شه لحظات خوش دوران گذشته را حتی برای اندک زمانی در کنار هم تجربه کنیم؟ نمی‌دانم. شاید این هم درست باشد و بنده هنوز به زندگی سنتی خود پایبندم.»

آدم مجازی

توی دنیای مجازی با همه چت (1) می‌کنی

گفت و گوها را تو می‌دانی چه راحت می‌کنی

دوستی آن‌جا نشسته پشت میزش منتظر

با کلیک، بر نام او لطف و محبت می‌کنی

گاه‌گاهی با اجازه توی چت‌روم (2) می‌روی

يك زمان هم بی‌اجازه رفع زحمت می‌کنی

در میان لیست خود صدها نفر آد (3) کرده‌ای

بی‌جهت آد کرده‌ای کی وقت صحبت می‌کنی

بعضی از شب‌ها که شیطان می‌رود در جلد تو

میکروفن را کرده اشغال و اذیت می‌کنی

گاه‌گاهی بی‌گناهی را که ایگنور (4) کرده‌ای

او اگر ایگنور کند نفرین و لعنت می‌کنی

هر زمان ویروس بی‌شاخ و دمی پیدا شود

آنتی‌ویروسی زده یا آن‌که فرمت می‌کنی

کارت اینترنت زمانی بین بحث داغ تو

می‌رسد پایان و تو يك خواب راحت می‌کنی

1. چت: گپ، گفت‌وگوی اینترنتی.

2. چت‌روم: اتاق گفت‌وگو.

3. آد (بر وزن بد): اضافه کردن، افزودن.

4. ایگنور: تجاهل، نادیده گرفتن.

سالی که گذشت

مجلس گرامیداشت روز معلم در ابوظبی:

همزمان با هفته تکریم از مقام معلم و مقارن سالگرد شهادت علامه شهید استاد مطهری "ره" مجلس با شکوهی در مجتمع آموزشی امام خمینی "ره" ابوظبی برگزار گردید. حضرت آیت الله مدنی نماینده محترم ولی فقیه ضمن شرکت در این اجتماع شکوهمند در حضور دانش آموزان و معلمان و مریبان مجتمع به ایراد سخنرانی پرداختند

مراسم اختتامیه کلاسهای کانون قرآن و عترت

در پایان یک دوره از برگزاری کلاسهای کانون قرآن و عترت مسجد امام حسین (ع) مراسم اختتامیه ای با حضور دانش آموزان قرآنی و اولیاء ایشان پس از اقامه نماز جماعت ظهرو عصر روز شنبه مورخ ۲۳/۲/۹۱ در مسجد امام حسین (ع) برگزار شد.

مراسم تجلیل از برگزیدگان مسابقات حفظ قرآن کریم ویژه دانش آموزان و فرهنگیان

مجلس اقامه عزای پاره تن سرور انبیاء، همسر اوصیاء و مادر ائمه هدی، سرور زنان جهان حضرت فاطمه زهرا (س) با حضور گسترده نمازگزاران و دوستداران اهل بیت (ع) و با حضور نماینده مقام معظم رهبری بعد از نماز مغرب و عشا به مدت پنج شب در مسجد امام حسین (ع) برگزار شد.

این الرجبیون

در شام ولادت مولی الموحدين علی (علیه السلام) در حالیکه مسجد امام حسین (علیه السلام) با حضور معتکفين نورانیته مضاعف یافته بود طلوع مولود کعبه گرامی داشته شد. در این محفل با شکوه در شام دوشنبه پانزدهم خرداد ماه سال ۹۱ برگزار گردید...

سایت کودکان مسجد امام حسین (ع) متولد شد
سایت ویژه کودکان با محتوای مورد علاقه فرزندان شما شامل مطالب متنوع خواندنی، مجموعه عکس، بازی، نقاشی، انیمیشن و دیگر گزینه های جذاب تحت عنوان سایت ویژه کودکان در صفحه اول سایت مسجد امام حسین (ع) منعکس گردیده است.

افتتاحیه مدرسه قرآن و عترت

در شامگاه پنجشنبه مورخ ۶/۷/۹۱ مقارن با خجسته میلاد مسعود حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) آئین افتتاحیه مدرسه قرآن و عترت (علیهم السلام) با شرکت دانش آموزان قرآنی و اولیاء ایشان برگزار گردید. عناوین کلاس های مدرسه قرآن و عترت (علیهم السلام) عبارتند از: آموزه هایی از قرآن کریم، تاریخ اسلام، اخلاق، ستارگان درخشان آسمان ولایت، حفظ قرآن کریم، احکام و اعتقادات و نیز فعالیت های فوق برنامه همچون کامپیوتر، کمک های اولیه، نقاشی دانش آموزان مدرسه قرآن و عترت (علیهم السلام) در نماز جماعت ظهر و عصر شرکت نموده و سرانجام در کلاس احکام و اخلاق حضرت آیت الله مدنی حضور می یابند.

مراسم جشن تکلیف مدرسه آداب
 مراسم جشن تکلیف دانش آموزان پسر پایه سوم راهنمایی مدرسه
 آداب در مسجد امام حسین(ع) برگزار گردید.

مراسم جشن تکلیف مجتمع توحید پسران و توحید بین الملل

مراسم جشن تکلیف دانش آموزان پسر پایه سوم راهنمایی و دانش
 آموزان دختر توحید بین الملل مجتمع آموزشی توحید و بین الملل
 روز چهارشنبه مورخ ۱۳/۲/۱۳۹۱ در مسجد امام حسین(ع) برگزار
 گردید.

مراسم جشن تکلیف مجتمع توحید پسران و توحید بین الملل

مراسم جشن تکلیف دانش آموزان پسر پایه
 سوم راهنمایی و دانش آموزان دختر توحید
 بین الملل مجتمع آموزشی توحید و بین

آغاز ثبت نام دوره جدید اسلام شناسی

باطلاع عموم علاقمندان به شرکت در دوره جدید کلاس های اسلام شناسی می رساند:
 برای ثبت نام در کلاس های مذکور با در دست داشتن مدارک لازم به واحد آموزشی
 مسجد امام حسین (علیه السلام) مراجعه نمایید.
 یادآوری می شود این دوره ها به صورت غیر حضوری می باشد. بدین ترتیب
 (انضام آموزشی همراه با جزوات مربوطه در اختیار داوطلب گذاشته شده و طی
 دوستان کلاس واقع اشکال بنا حضور اساتید تشکیل می گردد. در پایان مهلت
 گزار خواهد شد.
 با احترام
 مدیر آموزشی

عید سعید مبعث

بمناسبت فرا رسیدن مبعث الرسول (ص) محفل جشن و سرور در
 مسجد امام حسین(ع) دبی برگزار گردید.